

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 86 0 К 041538 17 Квлз
Бања Лука, 26.12.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету осуђеног Љ.Д., због кривичног дјела примања мита из члана 351. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости његовог браниоца, поднесеном против правноснажне пресуде Окружног суда у Добоју број 86 0 К 041538 17 Кж од 28.8.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 26.12.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Модричи број 86 0 К 041538 16 К од 10.3.2017. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Добоју број 86 0 К 041538 Кж од 28.08.2017. године, оглашен је кривим оптужени Љ.Д., због кривичног дјела примања мита из члана 351. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на новчану казну у износу од 4.000,00 КМ.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Добоју број 86 0 К 041538 Кж од 28.08.2017. године, бранилац осуђеног М.Р., адвокат из Д., поднио је захтјев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) и повреде кривичног закона, са приједлогом да се захтјев уважи, другостепена пресуда преиначи и уважавањем жалбе оптуженог преиначи првостепена пресуда и оптужени ослободи од оптужбе или да се другостепена пресуда преиначи, жалба оптуженог уважи и укине првостепена пресуда и предмет врати на поновни поступак и одлуку првостепеном суду или да се укине другостепена пресуда и предмет врати истом суду на поновни поступак и одлуку.

У одговору на захтјев републички јавни тужилац је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Захтјев полази од тврдње да је на штету осуђеног повријеђен кривични закон. При томе, као што сам наводи знајући да то није законски основ овог правног лијека, свјесно узима као полазиште погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и покушава да успостави везу између чињеничне основе побијане пресуде и повреде кривичног закона. Овакав приступ и закључак који се у захтјеву изводи је погрешан, јер се чињенично стање из правноснажне пресуде не може ревидирати овим правним лијеком, већ се мора прихватити као правилно и потпуно утврђено. Овако прихваћено чињенично стање у изреци побијане пресуде радње осуђеног, у објективном и субјективном смислу, одређују онако како су правно оцијењене у правноснажној пресуди. Зато се код утврђеног чињеничног стања, које захтјев својим наводима покушава да негира, супротне тврдње о одсуству елемената кривичних дјела не могу прихватити. С обзиром на изнесено нема основа ни за тврдњу о почињеној повреди кривичног закона на штету осуђеног јер га правноснажна пресуда није учинила.

У оквиру навода о повреди права на одбрану захтјев указује на пропусте другостепеног суда који се тичу погрешног становишта да изрека пресуде садржи све елементе биће кривичног дјела примања мита из члана 351. став 1. КЗ РС, за које је оглашен кривим. Према схватању захтјева ово изреку пресуде чини неразумљивом, а што је указивано и у жалби, па овај недостатак „може представљати и повреду права на одбрану“.

Супротно овим наводима другостепени суд код оцјене жалбених навода није повриједио право оптуженог на одбрану када је оцијенио да изрека побијане пресуде није неразумљива. Ово из разлога јер када би се и радило о неразумљивости изреке првостепене пресуде то би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, а не повреду права на одбрану које је издвојено у посебну тачку г) цитираног закона.

Што се тиче коришћења исказа свједока Ж.Д., који је раније закључио споразум о признању кривице у истом предмету, оно је законито и правилно, другостепени суд закључује да коришћење таквог исказа закон не искључује. Исто се односи и на саслушање свједока М.Р. јер је он саслушан у складу са овлашћењима која по закону имају овлашћена службена лица, а по налогу надлежног тужиоца да се од ПУ В. затражи да се он идентификује и саслуша, што је видљиво из службене забиљешке ЦЈБ Д. од 07.3.2015. године. Такође законом није прописано да се у истрази свједоци не могу саслушавати прије испитивања осумњиченог, као што захтјев погрешно сматра градећи на томе повреду права на одбрану.

Право на одбрану садржано у начелу „једнакости оружја“ или једнаког процесног положај странака током суђења, садржи више процесних права која оптуженом обезбјеђују једнаке могућности током поступка. Повреда ових права, али и других права оптуженог која су у функцији гарантовања једнаког процесног положаја странака током суђења, као што је већ горе речено,

представља посебан облик битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Зато се, супротно схватању захтјева, под ову повреду одредаба кривичног поступка не могу подвести оне повреде које су издвојене у посебне, друге облике битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. ЗКП РС, које су законом прописане као жалбени основ, али не и као основ за подношење захтјева за заштиту законитости, укључујући и незаконитост доказа у тачки з) став 1. цитираног закона.

Како није повријеђено право на одбрану, а ни кривични закон на штету осуђеног, захтјев за заштиту законитости је из наведених разлога на основу члана 355. ЗКП РС одбијен.

Записничар
Софија Рибић

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић